

FINNISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
FINNOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
FINLANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)
Lundi 10 mai 2004 (après-midi)
Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Kirjoita kommentti **joko** tekstistä 1 (a) **tai** tekstistä 1 (b):

1. (a)

MÜNCHENIN MANNEKIINIT

Kesken kaiken tyttö otti kirveen Adidas-repustaan ja alkoi heiluttaa sitä edessämme. Älkää tappako kirjallisuutta! hän huusi. Kirjakauppa oli täynnä, yleisön eturivissä seisovat perääntyivät, joku kirkaisi. Televisiosta tuttu juontaja vilkaisi meitä esiintyjä ja sivummalla seisovaa kirjakaupan johtajaa hätäisen tutkivasti: miksei minulle kerrottu
5 mitään tällaisesta performanssista?

Tyttö lähestyi lavakoroketta jolla istuimme. Hän oli kalju ja suurisilmäinen.

Valhetta! Te ette enää kirjoita aitoa kirjallisuutta, te ette välitä kirjallisuuden hengestä! Olette tyhjiä ja turvoksissa! Olette valmiita ja kuolleita! tyttö huusi ja viuhutti kirvestä kaksi käsin pänsä päällä. Te ette kosketa vaan kosiskelette! Te sulatte omaan
10 sulavuuteenne! Te ette ole edes syntyneet! Hän purskahti itkuun. Rahaa, rahaa, rahaa! hän takoi kirveellään lavan reunaa. Lopulta hän kirkui.

Nojasin karttahyllyyn ja hengitin syvään. Käteni tärisivät. Oksetti. Katselin kuinka poliisit taluttivat tytön ulkona odottavaan partioautoon. Tyttö näytti pieneltä ja hennolta heidän
otteessaan. Toinen poliiseista piteli kirvestä kädessään.

Muut kirjailijat olivat lähteneet läheiseen kapakkaan käymään läpi tapahtunutta.
15 Mietin olisiko pitänyt mennä mukaan purkamaan välikohtaus pois. He hälsivät hilpeästi mennessään, joku oli toista kalpeampi. Kirjakaupan johtaja käveli hämmästyneenä sinne tänne ja rahoitteli yleisöä joka oli jäänyt seisomaan niille sijoilleen. Joku katkera harrastelija, ainahan niitä riittää. Kirjoja ei nyt poikkeuksellisesti signeerata. Toki voi ostaa
20 erikoishintaan.

Olimme olleet kirjailijakavalkadin viimeiset esiintyjät, mutta tuntui kuin yleisö olisi vielä odottanut jotain tapahtuvaksi. Ihmiset olivat kokoontuneet lavan luo pieniksi ryhmiä keskustelemaan keskenään. Mistä he puhuivat?

Näin kuinka keski-ikäinen nainen erkaantui heidän joukostaan ja käveli kohtisuoraan
25 luokseni. Vetäydyin vaistomaisesti hiukan taaksepäin. Ehdin jo ajatella että sieppaan hyllystä suuren Atlaksen suojakseni.

Muistatko Aura Aulan? nainen kysyi surumielinen ilme pienillä kasvoillaan. Luit vuosia sitten hänen runojaan ja pidit niistä. Veit niitä kustantajallekin. Siitä on jo kaksikymmentä vuotta ja Aura on nyt kuollut.

30 Katselin naista, vedin henkeä.

Mihin Aura kuoli?

Kliinisesti ajatellen syöpään. Neljäkymmentävuotiaana.

Surullista, sanoin.

Mutta liittyi siihen paljon muutakin, nainen jatkoi hivenen terävämmällä äänellä.

Anja Snellman, *Aura*, 2000, romaanin alku, jossa on otsikko ”Münchenin mannekiinit”

- Millaisen käsityksen saa henkilöistä katkelman perusteella?
- Miten katkelma ilmaisee sanottavansa?
- Pohdi romaanin ja katkelman otsikoita sanoman välittymisen kannalta.
- Millaisen vaikutuksen romaanin alku tekee sinuun?

1. (b)

Isät taistelivat sen maan puolesta,
jossa pärekatot kohosivat terävin harjoin,
kiilsivät auringossa ja muuttuivat savenharmaiksi.
Ne halkeilivat vanhuuttaan
5 mutta pitivät kuivina orret ja permannon,
jossa lapsi leikki kiululla ja voirasialla.
Isät taistelivat,
ja harmaa lauta latojen katoilla
liittyi toisen kylkeen
10 kuin uskollisuus ja sisu,
kuin sammaloituneet kivet peltojen pientareilla.
En nosta lippua salkoon
tasakattoisessa maassa,
joka on unohtanut kala-aittojen ryhdin
15 ja sateet, talven ja jään
ja pitkät kirskuvat yöt.
Minun isänmaani on kääntänyt katseensa
aurinkovuorille ja -rannoille,
aurinkomerten tasakattoisille lakeuksille,
20 mutta isät taistelivat kuin puut
sitkeät, taipumattomat.
Mieleni harmailla harjoilla
lapsuuden västäräkki vielä keikkuu
sinivalkoisessa tuulesa.

Niilo Rauhala, *Purjeitten nopeat varjot*, 1989

- Millaisen vaikutelman saat runon puhujasta ja miten se on saatu aikaan?
- Mistä hän puhuu?
- Mitä keinoja runossa käytetään sanoman välittämiseksi?
- Millaisia ajatuksia ja tunteita runo sinussa herättää?